

נינה (מימין) האשימה את אמה (משמאל) שכלאה והיכתה אותה - אך יתכן שהיתה זאת האשמה כוזבת כדי להקל על כגישות הנערה עם אהבתה הראשונה

הבת הכלואה

עליה, ואימה כי תכלא אותה לשבוע ב בית, אך לא הרימה עליה יד.

העניין כמעט ונשכח, ונינה חזרה מאז הביתה בשעות סבירות, עד לפני כחודש ימים. באותו ערב הלכה נינה לקולנוע, עם חברה טובה שמתגוררת באותו בנין. כאשר השעה היתה עשר בלילה, ונינה טרם שבה, עלתה האם לחברה וחקרה אותה היכן בתה. אז התברר כי היא עזבה את הקולנוע כחצי שעה לפני סיום ההקרנה ונעלמה. החברה חזרה הביתה לבדה, ולא ידעה לספר היכן נמצאת נינה.

חבר פרוע

בני המישפחה עמדו לפנות למיש"ט, כשרה, כאשר חזרה הילדה הביתה, מתגשמת ומתנשפת. בערך בשעה 11. לשא- לות האם ענתה כי היתה עם אבא. הפעם היתה האם נזעמת והבינה כי הילדה מסתירה משהו. היא חלצה את נעל הבית מרגלה והיכתה שתי מכות קלות בירכה של נינה. שתי מכות בלתי רגילות אלה, שכרו את הילדה, היא פרצה בכבי מר ואמרה: "מגיע לי שני רצחים", וסיפרה לה חבר, נער בן 16 וחצי, המתגורר ב ביתה העיר, שעמו היא נפגשת מידי יום ומבלה את שעות "ריקודי העם".

אם כלאה את בתה כדי שלא תבקר אצל אביה

מאת יחזקאל אדירם, כתב "ידיעות אחרונות" - "אמי כלאה אותי כמשך חודש וחצי, כדי למנוע ממני לראות את אבי". סיפורה בסוף השבוע שעבר נערה בת 14, מפוחדת ויכולה בכל חלקי גופה, לשוטרי מש"ט פרת חזונו. אתמול התבררה הפרשה, וחצי פסקו לפתע הביקורים בבית המשפט. הקטנה, כ-16, נכלא מאז ש-17, האב לרב

הידיעה בעיתון

"לא נותנת לי לצאת"

אם יחליט בית המשפט להחזיר אותי לאמי אשים קץ לחיי. נאמר בידיעה באחד הצהרנים לפני שבוע. לדברי הכתבה אמרה זאת ילדה בת 14, שברחה מבית אמה אחרי שקיבלה שם יחס אכזרי, והולכת קשות. היא הוסיפה כי האם כלאה אותה בבית במשך חודש וחצי לבל תתראה עם אביה, שממנו התי גרשה לפני שש שנים.

האב מצא דרך להבריח את הילדה ב עזרת שכנות, ולקח אותה לביתו. הוא הגיש לבית המשפט בקשה לקבל את הבת לרשותו, כדי שלא תצטרך להימצא יותר בבית אמה. בצירוביניים החליט הש"ט, יהושע גרוס, להיענות לבקשה. הילדה נשארה אצל אביה.

כתבהגנה שהגישה עורכת הדין דליה ברקול, בשם האב, מגולל סיפור שונה לחלוטין. הילדה, כמו אחיה, הגדולים ממנה, עברה בילדותה תקופה קשה. היה זה כאשר הוריה התגרשו, באחד ממיקרי ה גירושין המכוערים ביותר במדינה. האב בעל בית חרושת לתנורים, גבר אמיד, מאס באשת נעוריו ואם ילדיו. הוא מצא אהובה צעירה והשתדל לבלות בחברתה את זמנו. האשה שכרה בלשים, חיפשה בכיסים וגילתה את מעלליו של בעלה. הדבר הביא למריבות אלימות, שעורריות ומישפטים. (העולם הזה 1843).

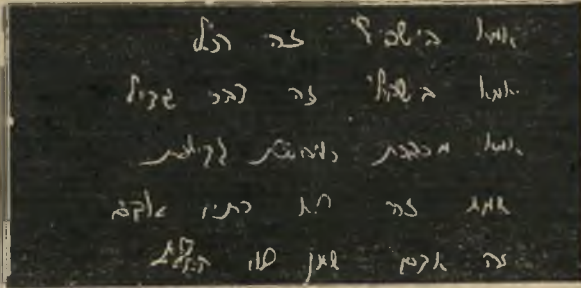
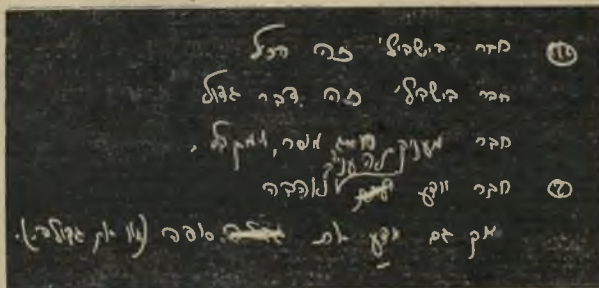
מאבק על דמי המזונות

ה מרידות שהיתה בלב הבנים מני עה מהם לקשור כל קשר עם אביהם, והיא הלכה וגברה בכל פעם שהאב ניסה להוריד את דמי המזונות ששילם לאם, באמצעות בקשות לבית המשפט. ה בנים לא נפגשו יותר עם אביהם, והקשר היחיד בין האב לבניו היתה בכתבי הטענות בבתי המשפט, הנמשכים מיום הגט ועד עכשיו.

הבת גדלה חצויה בנפשה בין האב והאם. היא התגוררה בבית האם, וידיעה משיחות מישפחתיות על כל סיבולת העבר, כאשר פגשה את אמה החורגת (האב התחתן בינתיים ונולדו לו שני בנים) שמרה טיינה בעיית ומובנת לאם החורגת. היא סבלה במיוחד כאשר הגיעה לפני שנה תלעיה נוספת להקטנת המזונות, ובה הסכים האב לשלם עבור בתו, שומרת איתו על קשר מתמיד, סך של 5000 לירות לחודש. עבור הבן בן ה-16 סירב לשלם כל סכום שהוא, כיוון שלטענתו אין בני ניהם קשר, והוא, האב, ירד מנכסיו.

נינה ראתה בתביעה זו פגיעה אישית וביגדה מצד האב. ימים רבים הסתובבה עצובה ואמרה כי לא תסכים לשוב ולר אית את האב שרוצה לקצץ, באוכל שלה. היא התבטאה במרידות נגד האם החורגת ונגד האחים החורגים המקבלים בכיי

* שם בדוי, השם האמיתי שמור במע"ר כת כדי להגן על הקטינה.

השיר של נינה בשתי הגרסות

„אמא/חבר — בשבילי זה הכל...“

למחרת בבוקר הלכה האם לבית ה נער. היא פגשה אותו ואת אמו ר שוחחה איתם. התברר לה כי גבי* סולק כבר משני בתי-ספר, וכי הוריו מתנגדים לקשריו עם נינה, כיוון שהם חוששים כי הדבר ייוק ללימודיו. האם גם לא הת רשמה מהופעתו החיצונית הפרועה של הבחור הצעיר, וחששה כי הוא עלול לדרדר את בתה. היא חזרה הביתה ר ביקשה מנינה לא להיפגש איתו יותר, וסיפרה לה כי גם הוריו מתנגדים לקשר ביניהם.

נינה נעלבה מהדברים שאמרו הוריו של גבי לאמה, ואמרה כי לא תתקשר אליו יותר. הכל הלך למישרין, והאם והי אחים לא חשדו במאומה. ביום רביעי לפני שבועיים, בערך חודש אחרי הפגי שה עם גבי, עלתה נינה לחברתה המת גורת באותו בנין, ואמרה לאמה כי תתורר מיד. היא לא חזרה. האם חיפשה אותה אצל כל חברותיה וגם אל גבי, אך לא מצאה אותה. אז פנתה האם למיש"ט, שם אמרו לה כי נינה כבר היתה שם עם אביה, והתלוננה על חטיפה, ואחר אותה. היא רוצה לעבור להתגורר אצל

שהיא עצמה בחרה, ולא בפנימיה דתית, כפי שהציע האב. בחופש הגדול לקחה אותה האם וקנתה לה תלבושת אחידה ואת כל הדברים ה דרושים לבית-הספר. לקראת יום-הולדתה של נינה, שחל בחודש יולי, הכין לה אחיה הבכור הפתעה. הוא עבד בחופש הגדול, חסך כסף, והזמין את כל המישפחה למחז מר. ואחרי המופע הוא הזמין את כולם ל בית-קפה מפואר. הדבר השאיר רושם גדול על האחות הצעירה.

בחופש לא היה לנינה הרבה מה לעי שות, היא נפגשה עם חברות וידידות, והלכה לחוגים לריקודי-עם ולקולנוע. אך בדרך כלל חזרה מבלויי הערב בשעה מוקדמת ולא גרמה לדאגות. רק ערב אחד, בתחילת החופש, הלכה לבלות עם חברתה הקרובה ובשעה 11 בלילה טילפנה החבר ה, ואמרה שהיא ונינה מתעכבות ותגענה מיד הביתה. בחצות שוב טילפנה הידידה, ואמרה שהן בדרך הביתה. מאותו רגע ועד אחת וחצי בלילה, כשהגיעה נינה סוף-סוף הביתה, היו האם והאחים בפא גיקה. הם לא הבינו מה קרה לילדה ה טובה ולאן נעלמה. הם טילפנו לבית חב רתה והאח הבכור אף הלך לשם. רק אז הגיעה נינה, קיצרת נשימה ונרגשת הבי תה. היא סיפרה סיפורים על חטיפה, ואחר כך על תקליטים ועל בנים. האם כעסה

תם המפואר כל טוב, וכמנה ומאחיה נמנע אפילו סכום המזונות ששילם האב עד כה. נינה העריצה את שני אחיה שהיו ב עיניה מוכשרים, אחראיים ונבונים. את האח הצעיר, היום בן 16, שזכה בכל תער דות ההצטיינות בבית הספר כינתה, "פרו פסור" ואת האח הבכור, היום בן 23, ש היה עוזר לה בשיעוריה, הוא כיום סטור דנט באוניברסיטה, אהבה במיוחד.

בחודשים האחרונים חשו בני הבית ב שניונים שחלו בנינה. היא הירבתה לצאת מהבית, סיפרה על שיעורים רבים ועל חוגים לריקודי-עם בשעות אחר הצהריים, וכאשר איחרה לשוב הביתה, תירצה זאת תמיד בפגישות עם האב.

ילדה טובה

כיוון שכרגילי היתה ילדה טובה ר ממושמצת, ולא גרמה כל בעיות ב בית, לא ייחסו לכן האם והאחים חשיבות מיוחדת. הם ידעו כי כיתה ח' היא כיתה קשה, וכי נינה החליטה לעבור לבית-ספר תיכון בעיר, והבטיחה ללמוד ולהיות תל מידה טובה. בפגישה שנערכה בין האם ומנהלת בית-הספר העממי, בנוכחות ה ילדה, הוסכם כי נינה תלמד בבית-הספר

שם בדוי, השם האמיתי שמור ב מערכת. (המשך בעמוד 74)